

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til Kapitel 1**Til § 1*

I modsætning til havanlægsloven, indeholder lovforslaget ligesom arbejdsmiljøloven en formålsbeskrivelse. Formålet er tosidigt, dels at fremme et højt sikkerheds- og sundhedsniveau, som afspejler samfundets tekniske og sociale udvikling og dels at skabe rammerne for, at sikkerheds- og sundhedsspørgsmål offshore kan løses af virksomhederne selv. Hvad der inden for sikkerhed og sundhed er acceptable forhold er ikke statisk, men udvikles i takt med samfundets tekniske og sociale udvikling. Bestemmelsen i nr. 1 understreger netop dette dynamiske aspekt. I nr. 2 fremhæves, at loven – og dermed de regler, der skal udfylde lovens bestemmelser – skal skabe rammerne for, at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål, d.v.s. det er op til virksomhederne selv at fastsætte, hvordan der opnås et højt sikkerheds- og sundhedsniveau. Reglerne skal således bestå af funktionskrav, d.v.s. bestemmelserne fastsætter hvad der skal opnås, og ikke hvordan dette opnås.

Sikkerhed omfatter anlægssikkerheden og sikkerheden i forbindelse med arbejde og ophold om bord. Sundhed dækker de samme forhold, som sundhedsbegrebet i arbejdsmiljøloven. Det er i virksomhederne og blandt disses ansatte, at konkret viden og praktiske erfaringer findes. Derfor er det også i virksomhederne, at sikkerheds- og sundhedsproblemerne primært løses. Det forudsættes, at den enkelte virksomhed inddrager virksomhedens ansatte i løsningen af sundheds- og sikkerhedsmæssige spørgsmål i overensstemmelse med gældende bestemmelser, faglige aftaler og traditioner på arbejdsmarkedet.

Til § 2

Definition i stk. 1, nr. 1, litra a, af et offshoreanlæg svarer stort set til definitionen i 1. led i havanlægslovens § 1, idet der i stedet for »råstoffer« anvendes »kulbrinter«. Produktion omfatter indvinding fra brønde og efterfølgende behandling af kulbrinter på anlæggene. Det er fundet hensigtsmæssigt i stk. 1, nr. 1, litra b, at præcisere, at beboelsesindretninger, som f.eks. floteller og (ombyggede) borerigge, der fungerer som indkvartering for mandskab på et anlæg, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1, litra a, også betragtes som et offshoreanlæg. Det følger af § 2 stk. 1, nr. 1, litra a, at loven ikke gælder for mobile offshoreanlæg, når de er under bugsering eller forsejling. Afbrydes sejladsen/bugseringen uden at anlægget udfører efterforsknings- eller indvindingsaktivite-

ter, vil anlægget fortsat ikke være omfattet af lovforslaget. Det samme er tilfældet, mens et offshoreanlæg ligger i havn eller er på værft. I disse tilfælde gælder enten søfartslovgivningen eller arbejdsmiljøloven. De i stk. 1, nr. 1, litra c, nævnte platforme og andre indretninger, som anvendes i forbindelse med rørbunden transport af kulbrinter eller hjælpestoffer omfatter kompressorer, pumper og såkaldte booster platforme, d.v.s. platforme med udstyr, som tilfører naturgas ekstra tryk med henblik på transport af gassen gennem rørledning.

Endvidere er det præciseret i stk. 1, nr. 2, at også lagerfaciliteter som tanke for de kulbrinter, som produceres offshore, er omfattet af definitionen af et offshoreanlæg.

I havanlægsloven er det anført, at loven gælder for skibe, mens der fra disse »udøves efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed«. Erfaringerne har vist, at denne afgrænsning ikke er hensigtsmæssig. I stk. 2 præciseres det derfor, at skibe, bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, ikke er omfattet af definitionen på et offshoreanlæg, jf. dog bestemmelserne i § 3, stk. 3 og 4. De såkaldt flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder benævnes på engelsk, FPSOs, floating production, storage and off-loading units.

I havanlægsloven er faste offshoreanlæg defineret gennem en henvisning til undergrundsloven, hvilket kan give anledning til uklarheder. I stk. 3 er mobile anlæg derfor defineret som anlæg, der enten kan sejle ved egen kraft, eller kan bugseres, d.v.s. at de kan flyde. Gruppen af faste offshoreanlæg er således alle andre anlæg, som opfylder definitionen af et offshoreanlæg.

Definitionen i stk. 1 omfatter enkelte platforme eller indretninger. I mange tilfælde består faste anlæg af komplekser af broforbundne platforme. Bestemmelsen i stk. 5 fastslår, at sådanne komplekser betragtes som ét offshoreanlæg, forudsat, at de har samme retighedshaver eller samme ejer. I sjældne tilfælde (Gorm E platformen og det øvrige Gorm kompleks), hvor anlæggene umiddelbart fremstår som ét anlæg, skal disse dog betragtes som to anlæg, fordi der er flere ejere. Ifølge forslaget til § 6, stk. 4, skal der etableres et samarbejde mellem anlæg med forskellige ejere, som sikrer, at sikkerheds- og sundhedsforholdene varetages fuldt tilfredsstillende.

Til § 3

Det foreslås i stk. 1 og 2, at lovens geografiske anvendelsesområde omfatter dansk søterritorium og kontinentalsokkel, som svarer til det område, hvor